

«Pregar amb els ulls oberts»

Adoració Eucarística Diürna

Moltes de les persones que diàriament o de manera esporàdica transiten pel carrer Major de Lleida s'hauran adonat que, des de fa uns anys, l'església de St. Pere, excepte a l'estiu, roman oberta durant vuit hores al llarg del dia.

Aquells que no han volgut quedar-se amb la curiositat i han creuat les portes s'han trobat amb la meravellosa presència de Jesús Sagramentat, exposat per a ser adorat per tots aquells que volen dedicar una mica del seu temps a conèixer millor Aquell qui s'encarnà per salvar-nos.

Tot va sorgir fa uns anys, quan el nostre Sr. Bisbe va proposar s'iniciés a la nostra ciutat una demostració d'amor a l'Eucaristia, facilitada mitjançant l'organització d'uns torns d'adoració.

I s'ha pogut realitzar gràcies a la magnífica col·laboració d'unes cent persones voluntàries que ofereixen una hora a la setmana al Senyor, recollits davant la seva presència i buscant el silenci per fer-ho. Es tracta de buscar uns moments per desear-nos de les coses i, descontaminats dels estímuls de l'ambient, escoltar el que brolla en el nostre interior i respirar l'amor de Déu.

Els qui han adquirit aquest petit compromís s'han convertit, metafòricament, en «claus del Sagrari». La seva presència facilita que l'església estigui oberta i passi a convertir-se en un gran Sagrari que alberga el Senyor present en l'Eucaristia.

Seria molt important que els fidels de Lleida fóssim conscients que cada dia tenim la meravellosa oportunitat d'anar a resar «amb els ulls oberts». Sí, dic bé, amb els ulls oberts; doncs normalment els tanquem quan ens encomanem al Pare per concentrar-nos en Aquell a qui no veiem. Allà, davant nostre, cara a cara, hi ha qui va lliurar la seva vida per la nostra, i podem i hem de parlar-li amb els ulls oberts, mirant els seus, convençuts de la seva presència real al nostre costat.

Hi ha moltes persones que passen cada dia a visitar-lo i adorar-lo, però no acaben de decidir-se a apuntar-se a una hora fixa a la setmana, el que facilitaria la seguretat que en cap moment el Senyor es quedi sol.

Des d'aquestes línies animem a tots aquells que estiguin disposats a sumar-se a la generositat dels que ja ho fan, a visitar el Senyor i a apuntar-se, com a noves «claus del Sagrari», per reforçar els torns. Podeu consultar qualsevol informació als telèfons 973 202 434 (Josepmaria Ponz) i 657 807 301 (Jaume Ros).

Josemaria Ponz

AJUDANT A VIURE

Deixebles i apòstols

En començar l'any nou, vull recordar que he proposat a l'Església de Lleida dues prioritats per a aquest curs a la llum de l'exhortació apostòlica del papa Francesc *L'Alegria de l'Evangelí: ALIMENTAR L'ALEGRIA DE LA FE*, que es manifesta en l'esperança i es realitza en la caritat, i *REFERMAR LA COMUNITAT DIOCESANA*, potenciant les Àrees de cooperació en cada arxiprestat i/o unitat de pastoral. Són dos subratllats en continuïtat amb les quatre cartes pastorals d'aquests darrers anys.

Sabem molt bé que la fe cristiana neix de i en «l'experiència» del trobament personal amb Jesucrist. Per això, revifar aquest trobament és condició imprescindible per a alimentar l'alegria de la fe, que no vol dir només viure més contents. En l'exhortació esmentada (cf. núm. 3) se'ns demana una renovació urgent de l'Església i aquesta alegria n'és el primer símptoma, que suposa una reforma missionera des de la conversió, des de la participació de tots, des de l'opció preferencial pels pobres, i des del diàleg amb el món.

Recordo que un missioner, comentant aquelles paraules de Jesús «aneu, feu deixebles, bategeu i ensenyeu...», es preguntava perquè predicant tant, catequizant i ensenyant tant hi fem pocs deixebles. I assenyalava que l'Evangelí ens presenta l'acostament a Jesús com una experiència d'amor impactant, com una atracció irresistible: Jesús primer conquesta el cor d'aquells pescadors que estan repasant les xarxes, de la samaritana que treu aigua del pou, del recaptador d'impostos, del ric curiós que s'encimbella a l'arbre..., i després va ensenyant-los.

Ens cal, doncs, actualitzar aquesta experiència de trobament i alimentar-la de manera que puguem comprovar fins a on ens «afecta» i ens posa en moviment, ben igual com va succeir a aquells primers deixebles que van anar passant de deixebles a seguidors i, més tard, a apòstols-enviats a escampar la Bona Notícia.

Quan no es produeix la renovació permanent d'aquesta experiència, hi pot haver una ruptura fatal: seguirem exposant i ensenyant el contingut de la fe, recordant i urgint la moral cristiana, celebrant sagraments i pràctiques religioses, però mancarà l'essencial, la comunicació de l'experiència de la fe. Perquè ser creient, més que tenir fe o posseir unes conviccions, és saber-se habitat per la presència amorosa de Déu, sentir-se seduït, agafat per Jesucrist (*Filip 3,12*).

És clar que hi ha etapes i graus, progrés i retrocessos, però cal que fomentem iniciatives (maneres) en l'àmbit de la comunitat cristiana per a revivre aquesta trobada amb el Ressuscitat que porta a un estil de vida caracteritzat per la sortida de si mateix: l'alegria de la fe es transmet i es contagia... i això s'ha de poder verificar d'alguna manera. Cal que revisem la nostra relació amb Ell per veure com n'és d'activa la nostra esperança, malgrat les possibles experiències negatives del passat o les dificultats del present. El futur, en gran manera, depèn també de nosaltres, i hem de ser capaços de destriar el millor, a cada moment i situació, i escollir en conseqüència.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

► **MARIA ÀNGELS FILELLA**

El vel de les Myriams

Com eren les dones que surten en els Evangelis? Quina relació tenien amb Jesús i amb els altres seguidors? Maria Àngels Filella convida a aixecar el vel que amaga aquelles dones, especialment Maria Magdalena i Maria, mare de Jesús, en el llibre *El vel que amaga les Myriams* (Ed. Saragossa). L'autora, llicenciada en filosofia i lletres, garbella en el context sociocultural en què vivien i ofereix camins per al coneixement i la reflexió, respectant el misteri.

Com es descobreixen les dones que surten als evangelis?

Els moviments femenins cristians fan esforços per donar-les a conèixer més profundament des de la investigació dels evangelis canònics, dels apòcrifs, dels nòstics... També la literatura i altres fonts il·luminen fets i vessants que aporten una visió més àmplia de la seva vida entregada a la difusió del missatge de Jesús.

Com estimaven les Myriams dels evangelis?

Van estimar tant Jesús que fins i tot van lliurar la seva vida per difondre el seu missatge després de la seva passió, mentre els deixebles estaven tancats a casa per por. Diu el biblista Xabier Picaza que si no hagués estat per elles, que els van anunciar que Jesús estava viu, de ben segur que no s'hauria estès el cristianisme.

Mai no agraiem prou a Maria, i a Maria Magdalena, el seu paper clau?

Myriam de Magdala va ser la deixeblla, qui va entendre Jesús, i això va quedar ben palès quan la va elegir per ser la primera testimoni de la seva resurrecció. La va enviar a donar aquest missatge als seus amics, tancats a casa. I a Maria de Natzaret li devem el gran regal de ser la que va gestar i va portar Jesús al món.

Òscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Pels invàlids i els disminuïts

Verge Maria, Mare nostra, avui et dirigeixo la meua pregària pels invàlids i els disminuïts. Cuida-te'n, com només ho pot fer una mare amb els fills.

Dóna'ls de dia energies, i de nit, serenitat; i, t'ho demano, dóna'ns a tots coratge per acceptar tot allò que no voldríem acceptar en la vida. Oh Maria, Mare de misericòrdia, dóna'ns joia i pau, i fes que arribem a tenir els uns pels altres la mateixa misericòrdia que tu tens per nosaltres. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

No descargar la violencia en los hijos

En una separación, existe el peligro de que la agresividad que no se ha podido descargar en el cónyuge, la pareja la derive hacia el hijo o hijos. Me resisto a transcribir las frases

oídas en la consulta que evidencian esta transferencia de la agresividad a los hijos.

Me viene a la memoria el sorprendente caso de un niño que aterrizó en la consulta con ambos brazos escayolados en posición horizontal, semejando un crucificado. Iba acompañado de sus compungidos padres, que se habían separado hacía poco. Ellos me expusieron detalladamente lo que había pasado.

Fue a la hora de la salida del colegio. Los padres llegaban por separado de distintos lugares, y al ver al pequeño en el vestíbulo del colegio, cada uno de ellos le sujetó del brazo que les caía más a mano, y estirando, estirando, los dos a la vez... ¡le descoyuntaron ambos brazos! (El motivo subyacente a este inexplicable acto fue el temor que tenían ambos progenitores de que uno de los dos secuestrara al niño, ya que ambos se habían amenazado mutuamente de hacerlo algún día).

No se crea que el secuestro sea una medida excepcional, con las estadísticas de nuestro país a la vista. Y, en casos extremos, se llega hasta el asesinato. Disculpe el lector esta referencia a algo tan tético, pero, por desgracia, es una realidad que hay que contemplar.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La estrella

El mensaje cristiano está íntimamente asociado a la luz. Y la luz tiene su expresión más popular en la estrella que guió a los Magos de Oriente hasta Belén (Mt 2,1-12). Una luz que guía hacia la Luz.

La imagen de la estrella resulta muy adecuada para entender la luz de la que nos habla el Evangelio. Lejos de mantenernos estáticos y pasivos, la estrella nos indica un camino y una dirección, un sentido a nuestra vida. Como a los Magos, nos moviliza. Como a Abraham, nos invita a salir de nuestra tierra, de nuestras seguridades, para emprender una aventura. Ilumina y no ofusca. Su brillo no deslumbra.

Los Magos, siguiendo la estrella, fueron luz para el rey de los israelitas. Herodes, sin verla, quedó iluminado por ella y salieron a la luz sus oscuras intenciones.

La luz penetra la opacidad de lo real. Nos guía en medio de las sombras, aunque de manera discreta, sin forzar nuestra libertad. Orienta, acompaña en la ruta, evita nuestros tropiezos (Jn 11,9). El fulgor de la estrella nos orienta en la búsqueda de la Luz. Jesús, Luz del mundo, ha venido para revelarnos nuestra auténtica vocación: ser luz (2Co 4,6).

Josep Otón

La mística de la Palabra, Ed. Sal Terrae del Grupo de Comunicación Loyola

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

5. □ Dilluns (lit. hores 2a setm.) [1Jn 3,11-21 / SI 99 / Jn 1,43-51]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emiliàna, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista); beat Dídac-Josep de Cadis, prev. caputxí; sant Carles de Sant Andreu, rel. passionista.

6. □ † Dimarts [Is 60,1-6 / SI 71 / Ef 3,2-3a.5-6 / Mt 2, 1-12]. Epifania del Senyor. Diada dels sants Reis o mags d'Orient: Melcior, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Dora). Sant Melani, bisbe; sant Nilamó; santa Macra, vg. i mr.

7. □ Dimecres [1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes. Sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat.

8. □ Dijous [1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg. a Brussel·les; sant Pere Tomàs, bisbe (carmelità).

9. □ Divendres [1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prevere i màrtir (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos màrtirs; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, verge i màrtir.

10. □ Dissabte [1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ † Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 55,1-11 / SI: Is 12,2-3.4bcd.5-6 / 1Jn 5,1-9 / Mc 1,7-11]. Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.; beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prev. dominicans; beata Anna M. Janer, fundadora de les germanes de la Sagrada Família d'Urgell.

DIUMENGE II DESPRÉS DE NADAL

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 24,1-2.8-12)

La saviesa, s'elogia ella mateixa, es gloria enmig del seu poble, parla en la reunió del poble de l'Altíssim, es gloria davant dels seus estols, dient: «El Senyor de l'univers em donà una ordre, el qui em va crear i m'assenyala on plantaré la meva tenda em digué: "Acampa entre els fills de Jacob, fes d'Israel la teva heretat.»

M'ha creat abans del temps, des del principi, i mai més no deixaré d'existir. Li dono culte davant d'ell al temple sant. Així m'he establert a Sió, m'ha fet trobar repòs a la ciutat que ell i jo estimem, exerceixo el meu poder a Jerusalem.

He tret brotada en un poble ple de glòria, en la possessió del Senyor; en la seva heretat.»

▶ Salm responsorial (147)

R. *El qui és la paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle.*

Glorifica el Senyor, Jerusalem, / Sió, canta lloances al teu Déu, / que assegura les teves portes / i beneeix dintre teu els teus fills. R.

Manté la pau al teu territori / i et sacia amb la flor del blat. / Envia ordres a la terra / i la seva paraula corre de pressa, no es detura. R.

Anuncia les seves paraules als fills de Jacob, / als fills d'Israel els seus decrets i decisions. / No ha obrat així amb cap altre poble, / no els ha fet conèixer les seves decisions. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

(Ef 1,3-6.15-18)

Beneït sigui el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota mena de benediccions espirituals dalt del cel; ens elegí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna lloança a la grandesa dels favors que ens ha concedit en el seu Estimat.

Per això, ara que he sentit parlar de la fe que teniu en Jesús, el Senyor, i del vostre amor per tots els fidels, jo no em canso de donar gràcies per vosaltres, i us recordo en les meves pregàries, demanant al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell: demanant-li també que il·lumini la mirada interior del vostre cor, perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades, l'heretat que ell us dóna entre els sants.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 1,1-18) (Versió abreujada)

Al principi ja existia el qui és la Paraula. La Paraula era amb Déu i la Paraula era Déu. Era, doncs, amb Déu al principi. Per ell tot ha vingut a l'existència, i res del que ha vingut a existir no hi ha vingut sense ell. Tenia en ell la Vida, i la Vida era la Llum dels homes. La Llum resplendeix en la foscor, però la foscor no ha pogut ofegar-la.

Existia el qui és la Llum veritable, la que, en venir al món, il·lumina tots els homes. Era present al món, al món que li deu l'existència, però el món no l'ha reconegut. Ha vingut a casa seva, i els seus no l'han acollit. Però a tots els qui l'han rebut, als qui creuen en el seu nom, els concedeix poder ser fills de Déu. No són nascuts per descendència de sang, ni per voler d'un pare o pel voler humà, sinó de Déu mateix. El qui és la Paraula es va fer home i plantà entre nosaltres el seu tabernacle, i hem contemplat la seva glòria, que li pertoca com a Fill únic del Pare ple de gràcia i de veritat.

▶ Lectura del llibre del Eclesiàstic (Sir 24,1-2.8-12)

La sabiduría se alaba a sí misma, se gloria en medio de su pueblo, abre la boca en la asamblea del Altísimo y se gloria delante de sus Potestades. En medio de su pueblo será ensalzada, y admirada en la congregación plena de los santos; recibirá alabanzas de la muchedumbre de los escogidos y será bendita entre los benditos. El Creador del universo me ordenó, el Creador estableció mi morada: «Habita en Jacob, sea Israel tu heredad.» Desde el principio, antes de los siglos, me creó, y no cesaré jamás. En la santa morada, en su presencia, ofrecí culto y en Sión me establecí; en la ciudad escogida me hizo descansar, en Jerusalén reside mi poder. Eché raíces entre un pueblo glorioso, en la porción del Señor, en su heredad, y resido en la congregación plena de los santos.

▶ Salmo responsorial (147)

R. *La Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros.*

Glorifica al Señor, Jerusalén; / alaba a tu Dios, Sión: / que ha reforzado los cerrojos de tus puertas, / y ha bendecido a tus hijos dentro de ti. R.

Ha puesto paz en tus fronteras, / te sacia con flor de harina. / Él envía su mensaje a la tierra, / y su palabra corre veloz. R.

Anuncia su palabra a Jacob, / sus decretos y mandatos a Israel; / con ninguna nación obró así, / ni les dio a conocer sus mandatos. R.

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Efesios

(Ef 1,3-6.15-18)

Bendito sea Dios, Padre de nuestro Señor Jesucristo, que nos ha bendecido en la persona de Cristo con toda clase de bienes espirituales y celestiales. Él nos eligió en la persona de Cristo, antes de crear el mundo, para que fuésemos santos e irreprochables ante él por el amor. Él nos ha destinado en la persona de Cristo, por pura iniciativa suya, a ser sus hijos, para que la gloria de su gracia, que tan generosamente nos ha concedido en su querido Hijo, redunde en alabanza suya.

Por eso yo, que he oído hablar de vuestra fe en el Señor Jesús y de vuestro amor a todos los santos, no ceso de dar gracias por vosotros, recordándoos en mi oración, a fin de que el Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo. Ilumine los ojos de vuestro corazón, para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál la riqueza de gloria que da en herencia a los santos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 1,1-18) (Versión abreviada)

En el principio ya existía la Palabra, y la Palabra estaba junto a Dios, y la Palabra era Dios. La Palabra en el principio estaba junto a Dios. Por medio de la Palabra se hizo todo, y sin ella no se hizo nada de lo que se ha hecho. En la Palabra había vida, y la vida era la luz de los hombres. La luz brilla en la tiniebla, y la tiniebla no la recibió.

La Palabra era la luz verdadera, que alumbra a todo hombre. Al mundo vino, y en el mundo estaba; el mundo se hizo por medio de ella, y el mundo no la conoció. Vino a su casa, y los suyos no la recibieron. Pero a cuantos la recibieron, les da poder para ser hijos de Dios, si creen en su nombre. Estos no han nacido de sangre, ni de amor carnal, ni de amor humano, sino de Dios. Y la Palabra se hizo carne y acampó entre nosotros, y hemos contemplado su gloria: gloria propia del Hijo único del Padre, lleno de gracia y de verdad.

Faç de Jesucrist. Del quadre *El expolio*, pintat per El Greco entre 1577 i 1579 (Catedral de Toledo)

COMENTARI

Jesucrist, rostre visible del Pare

«**M**entre un silenci tranquil embolcallava l'univers i la nit tocava la meitat de la seva carrera, la vostra paraula totpoderosa vingué del cel deixant els trons reials» (Sv 18,14-15). Així fa l'antífona d'introducció d'aquest diumenge.

Déu parlava amb Moisès com amb un amic i aquest revelava al Poble d'Israel què li deia Déu. Déu es revelà als profetes, però tenia un disseny més gran: fer-se sentir més clarament dels homes i dones, perquè la paraula era variada però incompleta. I arribada la plenitud dels temps, escurça la distància entre Déu i els homes enviant el seu Fill fet Paraula encarnada: «Per obra de l'Espe-

rit Sant s'encarnà de la Verge Maria». Llavors la Paraula no és només *veu* que senten els profetes, sinó que la Paraula té un rostre: Jesucrist: «El qui és la Paraula s'ha fet home» (Jn 1,14). Aquí rau el cor mateix de la fe cristiana. La Paraula eterna i divina entra en l'espai i en el temps i assumeix un rostre i una identitat humana. La Paraula es fa eloqüent. Les paraules sense rostre no són perfectes perquè no compleixen plenament la trobada. Amb Jesucrist, rostre visible del Pare, podem dialogar, perquè és Jesús de Natzaret que parla una llengua local que pertany al poble jueu i a la seva cultura. El Jesucrist real és, per tant, carn fràgil i mortal, totalment humà alhora que diví, misteri. És aquell que ens ha revelat el Déu que ningú no ha vist mai (Jn 1,18).

En aquest diumenge del temps de Nadal, tornem a llegir el pròleg de l'evangeli de Joan, un text que ha estat proclamat a la missa tercera del dia de Nadal.

La litúrgia vol remarcar que, per a la tradició cristiana, el que és decisiu no són els fets sinó el seu sentit: l'important no és la menjadora del pessebre, els àngels o els pastors, sinó la Paraula que és vida i llum, i que ha plantat la seva tenda (s'ha encarnat) entre nosaltres. Com acollim nosaltres aquesta Paraula? Que el Déu de nostre Senyor Jesucrist obri el nostre cor a la seva llum i així compreguem l'esperança que el seu Fill ha vingut a portar al nostre món.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

ÀREES DE COOPERACIÓ PASTORAL

Xarxa d'entitats sociocaritatives

Projecte Madre Fèlix

El projecte solidari MADRE FÈLIX, de la parròquia de Sant Martí de Lleida, va néixer a l'octubre de 2009 per iniciativa del seu rector, Mn. Vicenç Alfonso. Proposada la iniciativa al Consell Pastoral parroquial, aquest la va trobar molt convenient i encertada donat que s'havien detectat al barri necessitats socials per part dels menys afavorits i més colpits per la crisi. Fent-nos ressò del consell evangèlic de Sant Pau, «la caritat de Crist ens urgeix», (2Co 5:14) es va iniciar la recollida de queviures i aliments per tal de redistribuir-los entre aquells que ho necessitessin.

L'organització corre a càrrec dels voluntaris de la parròquia i membres de la confraria.

En aquests moments el projecte s'ha consolidat com un referent de dinamització social en l'assistència als més desfavorits, no sols dins del barri sinó també dins la ciutat. Gràcies al voluntariat hem pogut ampliar el projecte, oferint suport acadèmic a un bon grup de nens i nenes. L'anomenem «Ajudem a fer els deures».

També continua l'activitat del «rober» parroquial.

El nostre compromís és continuar aquests projectes solidaris per donar la millor atenció possible a la gent més necessitada.

Pregària Concert en record del Marc Vilarassau

El passat divendres 21 de novembre la parròquia Sant Ignasi de Lleida va acollir la pregària concert «Cançons a la Intempèrie» presentant el còmic «He

tingut un somni», realitzat per l'Ignasi Flores a partir d'una homilia del Marc Vilarassau, que ens va deixar ara fa un any. Les cançons, interpretades per l'Enric Puiggròs sj i un grup de músics, són composicions també del Marc Vilarassau. La parròquia estava plena de persones a qui el Marc havia deixat petjada amb la seva vida de prevere i jesuïta. La pregària concert ens va deixar a tots el regust que el Marc va deixar al seu pas: la bellesa i l'audàcia de la fe, la recerca d'un llenguatge punyent, humà i actual per parlar del Déu de Jesús.

Trobada interparroquial familiar a Alfarràs

El primer diumenge d'Advent ha tingut lloc a Alfarràs la Trobada interparroquial familiar d'infants de Primària. S'han trobat famílies d'Almenar, Ivars, Benavent, Vilanova i Alfarràs, formant un bon grup malgrat el temps plujós.

Al matí, s'han realitzat uns jocs catequètics que han quedat reflectits en la missa, presidida pel bisbe de Lleida, Mons. Joan Piris. Després de dinar, més jocs, però aquesta vegada lúdics, on també hi han participat els pares, passant una estona molt divertida. Mentre aquests mantenien una reunió de formació, els infants han preparat un festival de cloenda. Cal afegir que en la preparació de la diada també hi han col·laborat els joves de Confirmació, tant d'aquest curs com de cursos anteriors.

Trini Catalán

Uns 200 nens celebren el Dia Mundial dels Drets dels Infants

Amb motiu del Dia Mundial dels Drets dels Infants, el Moviment de Centres d'Esplais Cristians (MCECC Lleida) de la Fundació Verge Blanca ha organitzat un taller per a infants i un berenar.

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere

Dies feiners de 10 a 14 h i de 16 a 19 h

Dissabtes de 10 a 14 h

Diumenges de 18 a 19 h a la Catedral

• **Dimarts, 6 de gener. Epifania.**

• **Diumenge, 11 de gener. Baptisme del Senyor:** —11.30 h, cloenda del cicle de Nadal. Auditori Enric Granados.

Aquesta activitat, realitzada al carrer Major el passat 20 de novembre, s'ha iniciat a tres quarts de cinc de la tarda. Ha consistit en la creació d'un mural realitzat pels mateixos infants, uns dos-cents, amb les seves mans. També hi han escrit un desig. La festa ha acabat amb el repartiment de globus, un berenar per als menuts i la distribució entre els assistents de fulls informatius sobre el Dia Mundial dels Drets dels Infants.

Les persones sense llar porten al teatre les seves experiències

El teatre de l'Acadèmia Mariana ha acollit, aquest passat 28 de novembre, l'obra de teatre «Otra vez: ciudadanos sin hogar, no», una representació e-

structurada en diversos actes, de la qual en són autors en Joan Suñol (president d'Arrels/Sant Ignasi) i els mateixos actors. Una peça que s'ha inclòs dins de la campanya per lluitar contra les Persones sense Llar.

L'obra conclouïa amb un missatge clar: «Nunca nadie sin hogar. Nosotros con vosotros podemos conseguirlo!»

La representació teatral ha comptat també amb la participació del grup Albéniz, de la Casa d'Andalucía. Hi han assistit al voltant de 130 persones. L'acte s'ha acabat compartint xocolata desfeta entre tots els assistents.

AYUDANDO A VIVIR

Discípulos y apóstoles

Al comenzar el año nuevo, quiero recordar que he propuesto a la Iglesia de Lleida dos prioridades a la luz de la exhortación apostólica *La Alegría del Evangelio*, del papa Francisco: ALIMENTAR LA ALEGRÍA DE LA FE, que se manifiesta en la esperanza y se realiza en la caridad, y AFIANZAR LA COMUNIÓN DIOCESANA, potenciando las Áreas de cooperación en cada arciprestazgo y/o unidad de pastoral. Son dos subrayados en continuidad con las cuatro cartas pastorales de estos últimos años.

Sabemos muy bien que la fe cristiana nace de y en la «experiencia» del encuentro personal con Jesucristo. Por ello, reavivar este encuentro es condición imprescindible para alimentar la alegría de la fe, que no quiere decir únicamente vivir más contentos. En la exhortación mencionada (cf. n.º 3) se nos pide una renovación urgente de la Iglesia y el primer síntoma es esa alegría, que supone una reforma misionera desde la conversión, desde la participación de todos, desde la opción preferencial por los pobres, y desde el diálogo con el mundo. Recuerdo que un misionero, comentando aquellas palabras de Jesús «id, haced

discípulos, bautizándolos y enseñándolos...», se preguntaba por qué predicando tanto, catequizando y enseñando tanto, hacemos pocos discípulos. Y señalaba que el Evangelio nos presenta el acercamiento a Jesús como una experiencia de amor impactante, como una atracción irresistible: Jesús primero conquista el corazón de aquellos pescadores que están repasando las redes, de la samaritana que saca agua del pozo, del recaudador de impuestos, del rico curioso que se encarama en el árbol..., y luego va enseñándolos.

Necesitamos, pues, actualizar esta experiencia de encuentro y alimentarla de manera que podamos comprobar hasta dónde nos «afecta» y nos pone en movimiento, tal como sucedió en aquellos primeros discípulos que fueron pasando de discípulos a seguidores y, más tarde, a apóstoles-enviados a difundir la Buena Noticia. Cuando no se produce la renovación permanente de esta experiencia, puede haber una ruptura fatal: seguiremos exponiendo y enseñando el contenido de la fe, recordando y urgiendo la moral cristiana, celebrando sacramentos y prácticas religiosas,

pero faltará lo esencial, la comunicación de la experiencia de la fe. Porque ser creyente, más que tener fe o poseer unas convicciones, es saberse habitado por la presencia amorosa de Dios, sentirse seducido, cogido por Jesucristo (*Filip 3,12*).

Está claro que hay etapas y grados, progresos y retrocesos, pero hay que fomentar iniciativas (modos) en el ámbito de la comunidad cristiana para revivir este encuentro con el Resucitado que lleve a un estilo de vida caracterizado por la salida de sí mismo: la alegría de la fe se transmite y se contagia... y eso tiene que poderse verificar de alguna manera. Es necesario que revisemos nuestra relación con Él para ver cuán activa es nuestra esperanza, a pesar de las posibles experiencias negativas del pasado o las dificultades del presente. El futuro, en gran medida, depende también de nosotros, y tenemos que ser capaces de discernir lo mejor en cada momento y situación, y elegir en consecuencia.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737